

161. Rallarevisa.

I ju-li-kväl-lens stun-der en sång jag sjunga vill, Det lys-ler mig kam-
ra-ter, om jag får lov där-till In-un-der Jämt lands him-mel, som
strå-lar klar och blå, Om li-vet här vi le-vat jag nå-got nämna må.

2. Vi reste hit från Värmland i maj den tionde
Med ångarn »Gösta Berling» vår resa började.
Vi minnas Värmlands flickor hur, när båten gick från
land,
Vi hurrade och de vinkade emot oss med sin hand.
3. Men snart är minnet slocknat av denna avskedsstund,
Vi lösa ut biljetter, vårt mål är Östersund.
Hit upp till Inlandsbanan vår resas mål ju låg,
Och nästa dagens afton vi Storsjöns böljor såg.
4. Och se'n den andra dagen vi blevo skickade,
Och fjorton mil från staden vårt knog vi började,
Kulturens väg skall brytas i denna ödemark,
Då kräves glada sinnen och även vilja stark.
5. Den mat vi här oss håller är intet överflöd,
Nej, den består till största del av korb och ost och
bröd.
Men hårt vi dock få knoga den hela dagen lång,
Men ingen klagan höres, blott munterhet och sång.
6. Och när se'n kvällen kommer och vilan bjuder på,
Vi emot kojan vandra att aftonvarden få.
Se'n litet kort vi spela, och en och annan sång
Väl några kan uppstämma, när tiden blir för lång.
7. Trött utav dagens möda man sedan slumrar in,
Tills ropet oss förkunnar, att man skall upp igen.
Och så tas denna dagen som den som gick i går,
De mödor som den bjuder ej rallarn frukta får.
8. Och snart är banan bruten igenom Jämtlands jord,
Och vidare den drages allt längre emot nord.
Igenom Lapplands bygder den färdigstakad är,
Där skall den ock framdragas trots mödor och besvär.
9. Nu får jag visan sluta, den eljest blir för lång,
Jag har ej mer att säga uti min enkla sång,
Och uti sista versen ni namnet veta får.
Blott nu en hjärtlig hälsning från Sveriges rallarkår.
10. Mitt namn är Olov Lejon, jag här det nämna må,
Då slipper någon gissa — det må i visan stå.
Och uti Västergötland min vagger en gång stått,
Och sedan såsom rallare min ungdomstid förgått.